XX. évf. 1933 március 3. szám

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u 4 Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

Ev. Ref. Teológiai Akadémia Könyvtára

Hiedelmek.

Ez a rövid cikk szeretne rámutatni három ferde nézetre, amelyet az emberek a külmisszió munkája felől táplálni szoktak s amelyekből nekünk minél előbb ki kell gyógyulnunk.

Ki kell gyógyulnunk abból a ferde hiedelemből, mintha a misszió munkája csak amolyan mellékes ága volna az egyház tevékenységének, amely iránt csak néhány különc érdeklődik — passzióból. Az egyházak története cáfolatul régen bebizonyította már, hogy az itthoni munka szempontjából is milyen óriási jelentősége van a külmissziónak. Ha a tenger megkötné a maga vizét és nem engedné, hogy párává válva megöntözzön az messze szomjas földeket, akkor megállna a viz körforgása és megrothadna a tenger. Ámde a tenger elküldi a maga cseppjeit. Azt a májusi permeteget, amely reászitál a vetésünkre, a tenger küldte el határainkra, S mikor a viz patakok, folyamok utján újra visszatér a tenger ölébe, ettől újul meg annak vize. Ne sajnáljuk elküldeni filléreinket a missziói mezőkre: kamatos kamattal térül meg minden áldozat.

Ki kell gyógyulnunk abból a ferde hiedelemből is, mint, hogyha a misszió kérdése elsősorban pénzkérdés volna. A pénz, mint eszköz, valóban mindenhez szükséges. De hogy éppen a misszió kérdésénél nem a pénz a legfontosabb, arra nézve érdekes példákat lehetne felhozni. Jellemzően sajátságos jelenség az, hogy a hatalmas külmissziói munkát folytató nyugati protestáns országokban éppen azok a missziói egyesületek rendültek meg és roskadoznak ma az adósság terhe alatt, amelyek alapítványok és ingatlanok alakjában nagyszerű anyagi alappal rendelkeztek valamikor, ellenben adósság nélkül dolgoznak és virágoznak ma is azok a missziói egyesületek, amelyeknek (mint a Kína-belföldi missziónak is) költségvetésük bevételi rovatában az első és egyetlen tétel az Istenre hagyatkozó bizó imádság. A magyar külmisszió munkájának sok szükséglete lehet. Ezek között nem utolsó helyen ott lehet a pénz is. De a magyar külmisszió munkájának elsősorban mégis érdeklődő, imádkozó és Istenre néző *emberekre* van szüksége.

Ki kell gyógyulnunk abból a ferde hiedelemből is, minthogyha missziói munka csak odakünn a pogány mezőkön folyna s ezért csak a misszionáriusoknak kell a példaadás felelősségének tudatá-

ban járni. Nem. Mi mind misszionáriusok vagnyuk, akár akarjuk, akár nem, akár tudjuk, akár nem. Ma már nemcsak mi megyünk el a pogányokhoz, hanem a pogányok is eljönnek mi hozzánk. Jól vigyázzunk: Peking és Kalkutta népe itt jár közöttünk, figyel és megité! minket. Sok missziói kudarcnak volt az már az okozója, hogy az itthoni keresztyének keresztyéntelensége hangosabban beszélt, mint a kiküldött misszionáriusok minden prédikációja.

Nemrégiben két evangélikus lelkész Budapestre utaztában a vonaton megismerkedett egy jávai vasuti mérnökkel, aki tanulmányuton járta Európa fővárosait. Már keresztyén volt. A beszélgetésbe beleszólt egy harmadik utitárs is és Budapest éjszakai gyönyöreit ajánlotta a jávai mérnök figyelmébe. Ha ez az ember még pogány lett volna, ugyancsak furcsa missziói benyomást kapott volna a keresztyén Magyarországon.

India nagy költőjének, Tagorenek bátyja mondotta egyszer: „Krisztus csodálatosan szép, de ti keresztyének nem vagytok olyanok, mint Ő. Ha ti úgy élnétek, mint Krisztus, India holnap a lábaitok előtt heverne". *Szabó József.*

Hogyan tért meg az izlámnak egy vakbuzgó híve és terjesztője.

Douglas W. M. délafrikai lelkész elmondja egy Zwemer Sámuelhez, a nagy mohamedán misszionáriushoz írt levélben, hogyan találta meg az izlámnak egy vakbuzgó terjesztője, egy ötven éven fölüli török, a világ Világosságát. „Tizenhét esztendős korától kezdve elkeseredett harcot folytatott az Úr Jézus ellen. Kopó módra járta be egész Afrikát, hogy a keresztyén missziói munkának minden nyomát kiszimatolja. Az utóbbi pár esztendőben jó vadászterületre akadt Johannesburgban, ahol hatalmas munkát végzett a mohamedánság érdekében. Kiváló szellemi képességű és magas műveltségű ember. Nem is tudom, hány nyelven beszél. Angolul kitünően tud," — mondja Douglas. Egy pogány-keresztyén szülőktől származó afrikai bennszülött annyira a hatása alá került ennek az embernek, hogy elvitte hozzá a bibliáját azzal a szándékkal, hogy a keresztyénségtől való elszakadásának a jeléül a szemeláttára megsemmisítse. A mohamedán azonban valami ellenállhatatlan indíttatásra kikapta a kezéből ezekkel a szavakkal: „Add inkább ide nekem!" Az a gondolat villant át az agyán, hogy jó szolgálatot tehet még neki ez a könyv a keresztyének elleni hitvitáiban. Alaposan elkezdte tanulmányozni. Egyszer épen az Úr Jézus születésének a történetével foglalkozott. Olvasás közben egyszerre csak megragadta Isten Lelke. Ettől kezdve napról napra olvasta az Irást. Valahányszor elővette azonban a bibliát, mindig bezárta a szobája ajtaját attól való féltében, hogy a felesége rájön, mivel foglalkozik. Olvasás után a könyvet is gondosan elzárta. Egyszer azonban siettében kinnfelejtette s a felesége, mikor kiváncsian, hogy mit csinált zárt ajtó mögött, belépett a szobába, ott megpillantotta a bibliát. Elkezdte olvasni s ettől fogva fölhasznált erre minden alkalmat, amely — férje éber vigyázása mellett bizony elég ritkán — adódott neki. A férfi persze nem tudta, hogy felesége fölfödözte a titkát. Később aztán úgy érezte, hogy nem hallgathat tovább. Bizonyságot tett a felesége előtt újonnan megtalált hitéről s azt kérdezte tőle: nem hagyja-e el mostmár emiatt? Persze nagy volt az öröme, amikor az asszony bevallotta neki, hogy ő is megtalálta Isten igéjében az igazságot s kijelentette, hogy kész férjét akárhová követni.

Korábbi barátaik kivetették őket maguk közül. Keresztyén barátaik még nem voltak. Minden megélhetési lehetőség el volt zárva előlük. Egyszer három

álló napig nem volt mit enniök. Utoljára is egy hindu kereskedő szánta meg őket és adott nekik valami ennivalót. Végre keresztyén lelkipásztorokkal kerültek összeköttetésbe, akik keresztségre előkészítő oktatásban részesítették és megkeresztelték őket. Hét lelkész tette reá a férfira áldó kezét az egyház különböző ágainak a képviseletében s imádkozott, hogy Isten Lelke, amely egykor Sault fölkente, nyugodjék meg ezen az emberen is, hogy jó bizonyság legyen régi mohamedán barátai előtt a megváltó szeretet nagyságáról.

Megváltoztatja-e az evangélium a pogányok szívét?

Hadd feleljen erre a kérdésre egy történet. Nias szigetének egyik missziói állomásán történt,

Egy napon Baho, a keresztyén gyülekezet legöregebbje elrohant az állomásra. Rendkívül izgatott volt. Őrültként futkosott a misszionárius szobájában. Egyetlen szó sem hagyta el ajkát. Mindkét kezével ütötte simára borotvált fejét, hogy csak úgy csattogott. Az ember azt hihette, hogy egészen eszét vesztette. Arca eltorzult és egyébként oly lágy vonásai egészen megkeményedtek.

A misszionárius félretette tollát, erősen megragadta a tomboló ember kezét; kényszerítette a leülésre.

Ott ült lélekzetszakadva és szavak után kapkodott. Végre kibökte: „Mondd, Tuan, kutya vagyok én? Nyomorult rabszolga vagyok, vagy rabszolga gyermeke? Vajjon anyám rabszolganő volt és váltságdíjjal kellett szabaddá tenni?"

„Igen, Baho! De hát ki mondja ezt?"

„Az a cudar Ama Lea mondja!" nyögte ki Baho és csak idő multán tudta a dolgot szép sorjában elbeszélni.

Következőképpen történt: Baho régebben pénzt kölcsönzött rokonának, Ama Leának. Ma találkozott vele az utcán és figyelmeztette adóssága megfizetésére. Annak természetesen egy fillér sem volt a zsebében és nem is gondolt a fizetésre. Bosszus lett a figyelmeztetés miatt és elkezdte hitelezőjét szidalmazni. „Anyádért meg se fizették a móringot, egyáltalán semmibe sem került, nem is volt fejedelem lánya, hanem rabszolganő, ezért nem is kellett érte fizetni!

Ha az adós, Ama Lea a leggonoszabb gyalázó szavakat vágta volna a fejéhez, felényire se sértette volna. De hogy anyját szidta, ez elviselhetetlen volt, a fejedelmi származású Baho-nak a becsületébe vágott.

Pogány szokás szerint Baho megragadta az övén lévő kést és sértegetője mellébe akarta döfni. Egy másik kéz azonban láthatatlanul odakapott és Baho-nak el kellett engednie a kés markolatát.

Ősi pogány módra elküldtek egy embert a sértegető házához, hogy a sötét éjszakában fejszével vagdalja be a ház cölöpeit. Ezzel meghirdették a késhegyig menő, halálig tartó harcot. Vagy párviadalban győzik le, vagy alattomos módon tüntetik el a világból.

De Baho keresztyén! Nem járhat el pogány szokás szerint; most már új erkölcs uralkodik! Krisztus ügye nem tarthatja jónak az igazságtalanságot! Tehát a misszionáriusnak kell segíteni és igazságot szolgáltatni! Méltatlan a szabad emberhez, hogy lemondjon az elégtételről. Őrködnie kell becsületén és mivel meggyalázták, azt helyre kell állítani. Mit tegyen?

„Baho, te vagy a gyülekezet legöregebbje. Mi akarsz lenni, pogány vagy keresztyén?" — kérdi a misszionárius.

„Természetes, keresztyén vagyok és az is akarok maradni," — hangzott Baho válasza.

„Akkor halld meg, mit tett egykor Sitambaho, a nagy fejedelem! Országának egyik törzsfőnöke nem szenvedhette őt és ezért kutyájának a „Sitambaho" gúnynevet adta. A fejedelem megtudta ezt, dühében megtámadta a bűnös törzsfőnök faluit és egyiket a másik után elpusztította; tizenkét ártatlan falunak kellett bűnhődnie ezért. Így cselekedett a pogány Sitambaho.

Te mit akarsz cselekedni? Akarsz-e engedelmeskedni Isten Igéjének, vagy a régi erkölcsöt akarod követni?" Ez volt a misszionárius kérdése Baho-hoz.

A régi erkölcsöt? Azt nem. De az új olyan nehéz. A gonoszt meg kell győzni, Baho látja ezt. De hogyan lehet meggyőzni? Úgy hogy az ember ismét gonoszt cselekszik? Azzal még több gonosz lesz a világban. Mégis meg kell kísérelni a jóval. Tehát le kell mondani a bosszúról, elégtétel szerzéséről? Nehéz ez! De Jézus így tett. Aki az Ő tanítványa akar lenni, cselekedhetik-e másképpen?

Órákhosszat beszélnek egymással, a misszionárius és Baho. Végre a mérleg nyelve az „isteni erkölcs" oldalára billen és Baho beleegyezik, hogy megbocsát ellenfelének, ha az az egész nép, vagyis a keresztyének és pogányok gyülekezete előtt vasárnap visszavonja gyalázkodásait.

Így is történt. Vasárnap az istentisztelet után Baho és Ama Lea az oltár elé álltak és a sértegető bocsánatot kért az összegyülekezett keresztyének és pogányok előtt a gyülekezetnek oly súlyosan megsértett legöregebb tagjától.

Ez győzelem volt! Mélyen megragadta és megindította az egész gyülekezetet, keresztyéneket, pogányokat egyaránt.

Ki győzött tulajdonképpen? A misszionárius? A keresztyén Baho? Az új erkölcs? Igen, valamennyien harcoltak, de Jézus Krisztus élő Lelke győzött!

Németből — *Lindtner Attila.*

A négy evangélium keleti dzsagga nyelven.

Nrumi ya Iruva ya nsia ileendwa ni Nndumi Yesu Kristo, magyarul: Isten üzenete, az örvendetes, amelyet az Úr Jézus Krisztus hozott, — így hangzik a címe a Brit és külföldi Bibliatársulat kiadásában az imént megjelent evangéliumnak a mi keresztyén gyülekezeteink nyelvén, a Kilimandzsaro nyugati lejtőjén. A négy evangélium keleti dzsagga nyelven való megjelenése Isten kegyelméből bizonyára igen hathatós eszköz lesz gyülekezeteink külső és belső növekedésére egyaránt. Noha a néger nyelveket szerkezetüknek rendkívüli egyszerűségénél és áttekinthetőségénél fogva nem nehéz megtanulni, az európai bibliafordítónak mégis szinte nélkülözhetetlen néger munkatársaknak a segítsége. Ez a fordítás is a madzsáméi Nkya Salamon bennszülött gyülekezeti munkásnak s e sorok írójának közös munkája. S voltaképen a gyülekezeti munkának a gyümölcse. Külső és belső ellenségekkel vívott harcában egyre jobban szükségét érzi a gyülekezet az ige fegyverének a maga anyanyelvén. Az olvasnitudóknak és tanulnivágyóknak egyre növekedik a serege s elsősorban az Isten igéjét óhajtják olvasni és tanulmányozni. A készülő fordításnak máris fölolvastuk egyes fejezeteit, amit a legnagyobb örömmel fogadott a gyülekezet. — Gyülekezetünknek azok a tagjai, akik az újtestámentom többi részét s az ótestámentumot is olvasni óhajtják, azok megtehetik ezt szuaheli nyelven, amelyre az egész biblia le van fordítva. A szuaheli ugyanis egy olyan általánosabb érintkezési nyelv a különböző szerecsen törzsek között s egyuttal a hivatalos nyelv is a dzsaggák közt. Otthon azonban természetesen dzsagga nyelven beszélnek s a misszió is ezen a nyelven, az anyanyelvükön tanítja őket az iskolában s foglalkozik velük, tartja nekik az istentiszteletet. Nagyon kívánatos volna tehát, hogy az egész újtestamentom megjelenjék minél előbb dzsagga nyelven. Mégpedig a keleti és nyugati dzsaggák nyelvjárásán külön-külön. A dzsaggák igen hálásak lennének azért a drága ajándékért. Anyagi áldozatot is szívesen kész lennének érte hozni. Úgyhogy a misszió céljaira szánt összegből nem lenne szükség semmit erre a célra forditani. A most megjelent négy evangéliumi fordítás nyomtatási költségét is teljesen a dzsagga keresztyének teremtették elő.

Kétségtelen tanuvallomások az orosz hitéletről.

Vorisilov, az oroszországi vörös hadsereg főparancsnoka a következőket mondta mult évi április 8-án egy beszédében:

„Én nem a hivatalos jelentésekből ismerem a magunk csapatait, hanem személyes megfigyeléseim és a parancsnokok információi alapján. A vörös hadsereg katonáival való személyes érintkezés és állandó összeköttetés alapján folytonosan ellen tudom őrizni a hivatalos jelentéseket, mivel — mondom — ismerem a hadsereget."

„Ennek az ismeretemnek az alapján mondhatom, hogy *a vallással való kapcsolat rendkívül megerősödött.* A hadseregben sokkal nagyobb számban lehet találni, mint rajta kívül *vallásos* kommunistákat, akik a vallással való rokonszenvezésüket egyáltalában nem titkolják s akiknek eszük ágában sincs a maguk vallásától megválni."

„A hivatalos jelentések úgy tüntetik föl a dolgot, mintha az istentelenség százszázalékos volna a hadseregben, a valóságban azonban olyan *föltünő arányokban megnövekedett a vallásosság,* hogy ezt még a háború előtti időkben sem álmodhatta volna senki. Az egész hadsereget megfertőzte ez a ragály."

„Itt Moszkvában, ahol a helyőrség kizárólag munkásokból és egyéb elvtársakból áll, a valóságnak megfelelő számítások szerint 40% a vallásos gondolkozású kommunista. Más csapattesteknél egészen 70%-ig felszökik ez az arányszám."

Egy másik orosz ujság ezt írja szintén mult évi augusztus 13-iki kelettel: „A valláshoz való visszatérés, amely egyre nagyobb arányokat ölt a szovjetköztársaság polgárai közt, egyáltalában nem csak az idősebb nemzedék körében állapítható meg, akik a mai kormányformában csalódtak, hanem főképen az *ifjúság* körében." (Nem csodátatos jelenség ez, hogy míg a mi ifjúságunk közt a bolseviki szellem ütögeti a fejét, addig a céltudatosan ebben a szellemben nevelt ifjúság lelkében egyre nagyobb tért hódít Isten Lelke?!)

Krisztust nem lehet

úgy megismerni, hogy csak magunknak ragadjuk meg. Ha igazán a mienk, át kell adnunk másnak. Éppen ebben különbözik a Krisztus birtoklása minden más emberi jó birtoklásától. Aki meg akarná tartani magának a Krisztust, arról tenne bizonyságot, hogy nem nyerte meg. (Dr. Ravasz László: „Mi a külmisszió?" c. füzetéből.)

Egyéni, családi, iskolai, templomi imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra.

Adjunk hálát!

1. Az Úr Jézus nagy szenvedéseiért, melyek különös jutalmaként kapta O a misszióért égő lelkeket.
2. Azokért a kapcsolatokért, melyeket a misszionáriusok készen találnak az egyes pogány népek lelki világában.
3. Hogy a Lipcsei Misszió orvosi munkája az utóbbi években fellendülést mutatott.

Imádkozzunk!

1. Hogy a böjti időben való önvizsgálat az Úrnak való odaadásunk legfőbb hiányait valóban felfedhesse.
2. Hogy a keresztet, melyhez legkevésbbé van kapcsolat a pogányok lelki világában, a Szentlélek munkája folytán sokan megragadhassák.
3. Christananda hindu ev. lelkész indiai munkájáért.

A misszióról való megemlékezésre különösen szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A március 14.-i megemlékezés alapigéje a 47. Zsoltár 2–6. versei.

HIREK.

A budapesti összejövetelekre febr.-tól máj.-ig összevont meghívót nyomattunk. A febr. 14.-i órára a viharos időjárás dacára szép számmal jöttek össze a hű tagok. Németh Károly elnök tartott nagyarányú előadást: „A misszió a jóindulatú bírálat tüzében.“ Nem fizeti ki magát, — ezt vetik szemére a missziónak. Pedig voltakép az teszi legértékesebbé, hogy számítás mentes s a legnagyobb áldozatokra és szenvedésekre kényszerít tisztán az Urért, Aki meghalt értünk a Golgothán. Nem az a fontos, hogy hányan vannak a misszió ügye mellett, hanem, hogy *mi* mellett vannak. Bibliamagyarázatot Dedinszky Gyula kiskőrösi lelkész tartott a bánatos Istenről. I. Mózes 6, 5—6. Atyai hivatásából folyik az Isten szomorúsága. Nem az a legnagyobb fájdalom, ha a halál veszi ki a gyermeket a szülő kezéből, hanem ha a bűn. Istennek azt a szomorúságot kellett megérnie s kell még ma is. A misszió szent vállalkozás az Isten nagy szomorúságának apasztására. — Legközelebbi óránk márc. 14-én este ½ 6-kor lesz. (Üllői út 24.) Előadást tart Johnson Gisle norvég lelkész. „A misszió iránytűje.“ Bibliát magyaráz: Túróczy Zoltán győri lelkész.

A kiskőrösi gyülekezet jan. 22-én külmissziói ünnepélyt tartott. A jelek mutatják, hogy az érdeklődés itt is évről évre növekszik. Hukvej István lelkész Nehemiás 4, 6.-ról beszélt. Félbemaradt háznak nevezte azt a keresztyénséget, mely a misszió munkáját nem folytatja. Az ifjúság szindarab és költemények előadásával szerepelt. Igen szép volt az offertórium: 70 P. — Az Úr áldja meg a kiskőrösi munkát. Tőlük még sokat várunk.

Nyiregyházán febr. 11, 12 én áldott missziói napok voltak. A Luther Szöv. meghívására egyesületünk több munkás tagja jött el. A szeretetvendégségen Geduly Henrik püspök imádkozott. Zimmermann Rezső, Amerikából a napokban hazatért lelkész mondott megnyitót. Örömét fejezte ki, hogy távolléte alatt mily nagy munkát végezett Isten Lelke egyházunk ébresztésében. Benzing István az egyszerű egyháztag bizonyságtevéséről, Gáncs Aladár titkár a magyar evangélikusok missziói munkájáról beszélt. Belák Sándor tokaji lelkész bibliamagyarázata — Csel. 16, 13—14. — után Vietórisz Károly tiszti főügyész, a Luther Szövetség elnöke mondott zárószót. Vasárnap az ifjúsági istentiszteleten Danhauser László bpesti vallástanár prédikált az Úr tantárgyairól az iskolai bizonyítványban: Luk. 13, 6—7. alapján. A főistentiszteleten Gáncs Aladár Máté 20, 1—7.-ről beszélt. Az Úr hívása nagy szintércserét jelent, de kimondhatatlan sok nyereséget is. Délután vezetőségi értekezlet volt. Ez elhatározta a külmissziói munkába való bekapcsolódást. E célból szó van arról, hogy a nyiregyházi gyülekezet meghívja egyesületünk ez évi konferenciáját és közgyűlését okt. 14—16 napjaira. — A templomban tartott vallásos estén Danhauser László a bűn elleni harcról, Belák Sándor az Úrban való örömökről bsszélt. Az oltári szolgálatot Paulik János és Krieger Mihály lelkészek végezték. — Volt ezenkívül még egy összejövetel a Luther Szöv. biblia körével, a Debreceni u.-i iskolában, ahol Gáncs A. tartott evangélizáló beszédet az Isten virrasztó munkájáról Jeremiás 31, 25—26. alapján. Ez a kör ezentúl minden hónap második vasárnapján bibliaóráját a külmissziónak szenteli. A lelkek vágyódása s az Úr ügyéért való felelőssége igen szépen nyilvánult meg ezekben a napokban. Minden összejövetelen sokan voltak s kb 2500 lélek előtt tehettünk bizonyságot. Az említetteken kívül a helyiek közül különösen sokat fáradozott Veczán Mihály hittestvérünk. A bibliakör ifjú tagjai pedig ének-, zene és szavaló számokkal élénkítették a programmot. Előadták a „Nagyapa pénzét“ is. Azzal az érzéssel jöttünk el Nyiregyházáról, hogy Isten kegyelméből a kezdetnek áldott folytatása lesz.

Kispesten a Drenyovszky János vallástanár vezetése mellett folyó bibliaórákon, minden hétfőn pedig az özv. Kertész Lajosné Petőfi utcai házában tartott varróóra összejövetelen történik megemlékezés a külmisszióról.

Egyesületünk vezetősége február 21-én ülést tartott. Intézkedett az alapszabályok és taggyűjtő ívek nyomatása felől. A fogházmisszióval kapcsolatban tárgyalta egy 185 Pengős alapítvány ügyét, melyet az adományozók kezelésre egyesületünknek adtak át azzal, hogy míg kiszabadult foglyok menedékházának céljaira felhasználható nem

lesz, addig forgó tőkeként szerepelhet missziói kiadványok költségeire.

A német missziónak 37 misszió orvosa van. Ebből öt áll a Lipcsei Missziói szolgálatában. Lipcsében az orvosok közül többen csatlakoztak a misszió orvosok egyesületéhez, melynek tagjai támogatják a misszióban dolgozó orvosokat. Nekünk is van egy gyógyszerésznő jelentkezőnk, aki a külmisszióba szeretne menni. A célhoz jutásnak nem kis akadályai vannak. Ki segít imádkozni?

Bajorországban egyesület alakult missziói szikratávíró állomás létesítésére. Az élén Seiler lelkész áll. A cél: missziói hirek közvetítése hazulról, a misszió távoli rajvonalaiba.

Az afrikai Pare-hegységben a lipcsei missziónak öt fő- és 34 külállomása van. Ezenkívül van a katholikusoknak és az adventistáknak egy-egy missziói állomása néhány mellékállomással. Ez eddig Izlámtól mentes terület volt. Az ember azt várná, hogy itt csak nagy fölényben dolgozhatik a ker. misszió. S a számok megdöbbentő dolgot mutatnak. A ker. missziók 25 éves munka után mindössze 4000 lelket mutathatnak fel. Míg a csupán háború óta munkálkodó mohamedánok 30.000-et. Ennek oka az, hogy a mohamedánok nem követelnek megtérést. „Maradj, ami voltál; higyj, amit akarsz; csak ne egyél disznóhust s csupán papi megbizott által leölt állatot egyél!" Így persze könnyen megy a dolog. De azért a ker. misszionáriusok nem nyugosznak meg ennyiben. Két összejövetelt tartottak egymás között, mély bűnbánattal magukra vették a felelősséget, hogy azért nem ment előbbre az Úr ügye, mert ők nem világítottak úgy, mint kellene. Megható olvasni azt a három pontot, melyben bűnbánatuknak és újabb odaszenteltetésüknek kifejezést adnak.

A Lipcsei Misszió javára a madrasi leányiskola növendékei 100 rupiát gyűjtöttek.

A mohamedánok közti munka nehézségére nézve jellemző az, amit Döbrössy ref. misszionárius-lelkész ír: Mert a kereszt bolondságáig könnyű ut visz a mohamedán szívéhez, de azontúl csak a hatalmas Isten Lelke tud tovább menni!

Hogy mennyire a misszió századába érkeztünk, többször lehet megfigyelni a katholikusoknál is. A multkor egyik magyar rádió-prédikációban a szónok kifakadt a keresztyén országok felszines keresztyénsége ellen, de szinte megnyugvással folytatta: ha a keresztyén országok elzárják szívüket a Krisztus elől, megyünk a színes pogány népekhez.

Edinburghban a Keresztyén Diákok világszövetsége január 3—7-ig konferenciát tartott. Több mint 40 nemzet diáksága volt képviselve. A programm első fele mind a külmisszióról szólt.

A szarvasi ev. egyház közismert nagy jóltevőjét, az ottani Missziói Egyesület tanácstagját, Szrnka János presbitert mély gyászba döntötte a Gondviselés. Febr. 10-én meghalt csendes lélekkel hordozott pár heti szenvedés után 78-ik életévében hűséges hitvese, aki férjét minden áldozatos elhatározásának megvalósításában megértő és biztató szeretettel támogatta. Őszinte részvétünk száll az imádság szárnyán oda, a fehérfalu, régi, szép szarvasi ház felé, amelyben egykor két szeretetben egybeforrt szív élő hitéből annyi nemes alkotás gondolata született meg. Az Úr adjon az elhunytnak áldásdús hosszú pályafutása után csendes pihenést, elszállt szelid lelkének adja meg az örök üdvösség jutalmát; újra egyedül maradt aggastyán élettársát pedig vigasztalja és oltalmazza kegyelmesen bús özvegységében!

A rabszolgaság eltörlése. Ezelőtt 100 esztendővel mondta ki az angol parlament azt a rabszolga felszabadító törvényt, amely az angol birodalom területén egyszerre 700.000 rabszolgának adta vissza a szabadságát. Az idei, száz éves jubileum ünnepségeibe a Népszövetség is bele fog kapcsolódni, úgy, hogy hivatalos mozgalmat indít a rabszolgaság teljes eltörlésére. Ugyanis még ma is 4 millió rabszolga él a földön. — A rabszolgafelszabadítás legbiztosabb utja a — misszió.

Bélyegsorozat a külmisszió javára. A hollandindiai gyarmati kormány a ker. misszió munkája iránti hálája jeléül négy új hivatalos állami bélyegsorozatot bocsátott ki azzal, hogy ezen bélyegek befolyt árának bizonyos százaléka a misszió céljaira adandó át.

India Az Üdvhadsereg Indiában régtől fogva szép missziói munkát végez. Maga a tábornokuk Higgins Eduárd most fejezte be azt az indiai missziói körutját, amelyet még az ősszel kezdett s amelynek sorozatos evangelizáló előadásait ezerszámra látogatták mindenfelé a pogányok.

Amerika. Az amerikai nemzeti lutheránus tanács január 19-én tartott gyűlésén 10.000 dollárig terjedhető összeget szavazott meg a júniusban kezdődő csikágói kulturális kiállításon való részvétel költségeire. A kiállításnak, amelyre 30 millió látogatót várnak, külön egyházi pavillonjai is lesznek. Az amerikai evangélikus egyház mindent el fog követni, hogy a kiállításon minél szemléletesebben mutassa be a történeti lutheranizmus értékeit. A kiállítással kapcsolatban június 18-án külön Lutheránus napot is tartanak Csikágóban.

Egy régi hindu templomban őriznek egy régi könyvet, amely az ő istenségük 1000 nevét és körülirását tartalmazza. Érdekes, hogy az ezer név között a 437. ez: „Jézus, a tökéletes, az Isten gyermeke". A keresztyén missziónak az a törekvése, hogy a hindu pogányság 1000 istenneve közül tünjék el mind s maradjon meg csak ez az egy.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. misszióegyesület pénztárába 1933. január hó 21-tól f. évi február hó 20-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Polgár Mihály Boba 2.— P, Dr. Ráso Lajos Bpest 3.— P, Király Lajos Szilvásvárad 3.— P, Marcsek János Ózd 3.— P, Marcsek Jánosné Ózd 3.— P, Elschlégel Elemér Nagykőrös 2.— P, özv. Szobotka Rezsőné Bpest 3.— P, Horváth Árpádné Bpest 3.— P, özv. D. Perémy Dezsőné Bpest 3.— P, Dr. Tóth Miklósné Bpest 3.— P, özv. Brooser Móriczné Albertfalva 3.— P, Beretvás Sándorné Bpest 3.— P, Bezegh Sámuelné Bpest 3.— P, özv. Zolnay Jenőné Bpest 3.— P, özv. Marianyi Jánosné Albertfalva 3.— P, Mokry Eszter Bpest 3.— P, Mokry Imre Bpest 3.— P, Zimmermann János Rajka 4.— P, Rajkai evang. Ifjúsági Egyesület 4.— P, Béldi Sándor Bpest 5.— P, Rimár Jenő Bpest 5.— P, Drenyovszky János Kispest 4.— P, Zenovicz Karolin Bpest 5.— P, Borgulya Endre Szarvas 1.— P, ifj. Jánossy Lajos Komárom 4.— P.

Offertóriumok: Szekszárd 7.60 P, Szekszárdi egyház missziói est 13.72 P, Tamási —.30 P, Tokaj 3.60 P, Rákoskeresztur 12.21 P, Kecskemét 5.— P, Battonyai 2.— P, Ózd 5.— P, Bokod 2.34 P, Rajka 11.83 P. Oroszvár 6.80 P, Csabd 3.30 P, Szend 1.40 P, Kiskőrösi ev. egyház 1932. 58.— P.

Adományok: Conrád Oszkár Sopron 1.— P, Weiszmandl Henrikné halála évfordulójára férje és leánya Győr 50.— P, N. N. Győr 5.— P, Zimmermann János Rajka 4.— P, Pirkel Lőrinc Rajka 1.— P, Unger Mihály Rajka 1.— P, Meixner János Rajka 1.— P, Rajkai evang. iskolások —.83 P, „Atom" 6.— P.

Perselygyűjtések: Szekszárdi egyház bibliaóráinak 6.22 P, Stark József Ózd 2.05 P, Flachbarth Frigyes Ózd 3.— P, Marcsek János Ózd 2.80 P, Luther Szövetség Ózd 4.— P, Vasárnapi iskolások Győr 1.33 P, Bokodi egyház 2.50 P, Rajkai egyház 13.54 P, Oroszvári egyház 6.— P, Evang. Ker. Ifjs. Egyesület Erdőkürt 10.79 P, Dr. Zundel Frigyesné Sopron 18.— P, Bpest Üllői uti imateremben febr. hó 14-én tartott bibliaóra 9.32 P, Drenyovszky János Kispest 8.09 P.

Adományok a Missziói Lapokra: Belák Sándor Tokaj 20 fillér, Macher Kálmánné Győr, Benzing István Monor, Glatz Lajos Rábaszentandrás, Sárközy Antalné Budapest 50—50 fillér, Asbóth László Pestszentlőrinc 60 fillér, Jánoszky Ilona Nyiregyháza, Nagy Ernőné Nyirbátor, Molnár Károly Bpest, Pongrácz Mihályné Kapolcs, Ilauszky Sámuel Budapest, Petrik Ilona Rákospalota, özv. Schmitshoffer Józsefné Sopron, Kiss Lajos Szentgotthárd, Kovács Erzsi Miskolc, Petrik Ella Sopron, Mihály István Nagydém, Markó Emma Salgótarján, v. Sréter Ferenc Szanda 1—1 P, Zenovicz Karolin Budapest 1.10 P, Freiszlinger Irma Győr, Finger Rudolfné Jászberény, Szabó Antal Győr 2-2 P, Győri külmissziói óra offertóriuma 2.30 P, Mayer Oszkár Bőny 3 P, Józsa Lászlóné Kispest, Prot. ifjúsági gyülekezet Jutas, Szent István Marga Kassa 4—4 P, Borcsiczky Károly Budapest 5.50 P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1933. február hó 20 án. *Broschkó G. A.* pénztáros, Bpest IV., Deák tér 4. — Csekkszámla száma 16.188 szám.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.